

for have vi kunnet se bort fra at gøre det til en Betingelse i Loven, at disse Sundhedsregulativer tilvejebringes, idet vi mente, at naar blot § 9 fik den rette Affattelse, saa at vi der fik Sikkerhed for, at Deltagelse i Smørbedømmelserne blev gjort obligatorisk, kunde vi være tilfredse.

Før jeg gaar over til at omtale Ændringsforslag Nr. 17, maa jeg knytte en Bemærkning til Ændringsforslag Nr. 12, der er stillet af et andet Mindretal, hvortil jeg ogsaa hører. Det gaar ud paa at stryge nogle Ord af det oprindelige Forslag i Slutningen af § 7. Dette Punktum lyder saaledes: „Det er forbudt paa de til Kontrol antagne Mejerier samt til de i Forbindelse med disse Mejerier staaende Udsalgssteder at indbringe Smør, som ikke er forsynet med Lurmærket“ osv. Vi have været noget bange for denne Bestemmelse, at det ikke skulde være tilladt at indbringe paa et Udsalgssted, som maaske drives for vedkommende Mejeris egen Regning, andet end lurmærket Smør. Vi maa dog gaa ud fra, at det er Meningen, at der der ogsaa maa forhandles det, som paa andre Steder i Loven betegnes som „Vandsmør“, Smør med mellem 16 og 20 pCt. Vandindhold. Jeg skal imidlertid afvente at høre den højtærede Ministers Udtalelser herom, det kan neppe være Meningen fra den højtærede Ministers Side, at det skal være forbudt, at disse Udsalgssteder sælge Smør med over 16 pCt.s Vandindhold, tilvirket paa disse Mejerier. Jeg tror derfor, at som det staar, maa det vistnok blive Genstand for nogen Fortolkning. Det er muligt, at vi til tredie Behandling kunne enes om en Affattelse, som kan dække det, vi vistnok fra alle Sider tænke paa. Som Ordene staa, tror jeg, de ere uheldige, og derfor have nogle Medlemmer stillet Forslag om, at disse Ord skulde udgaa, saa at det kommer til at hedde: „Det er forbudt paa de til Kontrol antagne Mejerier at indbringe Smør, som ikke er forsynet med Lurmærket“ osv.

Ændringsforslag Nr. 13, stillet af et Flertal, vil jeg paa det mest indtrængende advare imod at stemme for. Jeg deler ganske den sidste ærede Talers Betragtning, at naar man anvender store Summer til Tuberkulosens Bekæmpelse paa alle Omraader, bør man ikke her holde Døren aaben, saa at Tuberkulosen paa let og billig Maade kan forplante sig rundt omkring til vore Besætninger og derfra til Befolkningen. Den ærede Ordfører nævnedes nogle Beløb — jeg fik ikke rigtig fat paa dem, men skønnede, at de vare ret

høje — for, hvad det vilde koste vedkommende Mejerier at pasteurisere Vallen. Men disse Oplysninger ere neppe helt rigtige, og jeg tror, jeg tør henvende mig til det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Philipsen) i saa Henseende og bede ham oplyse, hvor meget de Foranstaltninger ville koste, som Mejerierne maa foretage for at pasteurisere Vallen. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i Udvalget, tror jeg, det er forholdsvis overordentlig ringe Beløb, der kræves for at gennemføre den Foranstaltning, som dog efter min Opfattelse i høj Grad vil medvirke til at betrygge mod Faren ved Tuberkulosens Udbredelse ad denne Vej. Jeg anbefaler derfor indtrængende, at man stemmer mod Flertallets Forslag under Nr. 13, og anbefaler ærede Medlemmer at følge Ministeren paa dette Punkt.

Ændringsforslag Nr. 17 af et Mindretal paa 7 Medlemmer angaar en anden Affattelse af 5te Stykke af § 9. Dette er absolut Lovens Kærnepunkt, og det forekommer mig mærkeligt, at man ikke har kunnet enes om dette. Jeg tror at turde sige uden at blive modsagt af nogen, at Opfattelsen hos alle Udvalgets Medlemmer har været, at det, man vilde, var tvungen Deltagelse i de af Forsøgslaboratoriet foranstaltede eller godkendte Smørbedømmelser, og, som ærede Medlemmer kunne se af Ændringsforslagene, ere vi ogsaa alle enige om, at det skal ske efter Indstilling fra rette vedkommende. Der er ingen Uenighed paa dette Punkt, det er blot Affattelsen, man er uenig om, men den Affattelse, som Flertallet og Ministeren foreslaa, forekommer mig ikke at byde nogen Sikkerhed for, at Lovens Kærnepunkt føres ud i Livet. Derfor have vi stillet vort Forslag, der gaar ud paa, at Deltagelsen i disse Bedømmelser af Smør skal være tvungen for de Mejerier, som ønske at have Ret til at benytte Lurmærket. Jeg maa maaske tilføje den rent personlige Bemærkning, at jeg i og for sig ikke har saa synderligt imod, om man maaske gik til at gøre det hele frivilligt, men saa maatte ogsaa Lurmærket gøres frit, saa at det ikke længere blev et Nationalitetsmærke, men saa at det blev Organisationernes egen Sag baade at bestyre Lurmærket og tage de andre Op-gaver op. Men gør man Lurmærket til et Statsmærke, et Nationalitetsmærke, maa man gaa videre ad samme Vej, og saa maa Staten træffe Foranstaltninger til at hindre Misbrug, som eventuelt kunne gøres